

Tato bakalářská práce se zabývá pěstiteli pokojových rostlin v české republice. Pokojové rostliny jsou v obecném jazyce nazývány pokojovkami. Pěstitelé získávají pokojové rostliny především vegetativním množením (skrze tzv. *řízky*) od ostatních členů komunity, ale mohou je také zakoupit v obchodním řetězci či specializovaném obchodě. Nakupování pokojových rostlin je pro běžné pěstitele spíše luxusem.

Ačkoliv jsou podobnou formou pokojové rostliny pěstovány již od 18. stol., v poslední době zájem o ně znovu prudce vzrostl, a to především mezi příslušníky generace mileniálů a gen-Z. Tento fenomén se v médiích nazývá plant boom. Někteří z nich pro sebe používají plant parent, který odkazuje na citové propojení s jejich rostlinami. Ten je oboustranně výhodný jak pro rostlinu, tak pro jejího pěstitele a obě strany poskytují té druhé péči. K tomuto fenoménu výrazně přispěla také pandemie Covidu-19, která umocnila vznikající trend.

V této práci se zabývám otázkou, zda čeští pěstitelé skutečně splňují definici termínu komunita a zda projevují komunitní cítění – tedy pocit sounáležitosti s ostatními pěstiteli. Bádání probíhalo jak v offline, tak v online prostoru. Využila jsem v něm polostrukturované rozhovory, analýzu sociálních médií a zúčastněné pozorování.

Bádání neprokázalo přítomnost komunitního cítění, a to i přes to, že se aktéři aktivně zapojují v komunitních prostorech (Instagram, facebookové skupiny). Vliv sociálních sítí a přátel/pěstitelů může aktérům poskytnout počáteční impulz k pořízení pokojových rostlin, pěstitelé často se svými přáteli o rostlinách mluví a sdílí je na sociální síť, vztah pěstitele s ostatními lidmi není klíčovým. Tím je vztah mezi pěstitelem a pokojovými rostlinami samotnými.